

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України ВОЛОДИМИР (у миру Василь Омелянович Романюк) народився 9 грудня 1925 р. в с. Хомчин Косівського повіту (тепер Івано-Франківська обл.). У 1944 р. засуджений сталінським режимом на 10 років ув'язнення за участь у національно-визвольній боротьбі; перебував на копальнях на Колимі (до 1953 р.).

1959 року закінчив Вищі богословські курси в Івано-Франківську, згодом — Московську духовну семінарію. 1964 -1972 рр. - служив священиком на Івано-Франківщині.

20 січня 1972 р. засуджений на 7 років позбавлення волі та 3 роки заслання за активну правозахисну діяльність та відстоювання прав українських православних віруючих; перебував у таборах Мордовії та Якутії. 1976 р. на засланні проголошує свій перехід до Української Автокефальної Православної Церкви. Продовжував правозахисну діяльність; 1979 р. увійшов до Української Гельсінської Групи.

У лютому 1982 р. повернувся в м. Косів, де мешкала його родина. Одразу був узятий під адміністративний нагляд.

У 1987-1990 священик Василь Романюк ніс служіння у Північній Америці в парафіях Української Автокефальної Православної Церкви, займався літературною працею, зокрема, написав книгу "Голос у пустелі".

У 1990 р.пострижений у чернецтво з ім'ям Володимир. З травня 1990 р. — єпископ Ужгородський і Виноградівський, пізніше — архиєпископ Вишгородський і Білоцерківський, вікарій Київський УАПЦ. З початку 1993 р.— архиєпископ Львівський і Сокальський, член Священного Синоду Української Православної Церкви Київського Патріархату.

По смерті Патріарха Мстислава обраний Місцеблюстителем Патріаршого престолу (14 червня 1993 р.) та піднесений до сану митрополита. Всеукраїнський Православний Собор 21 жовтня 1993 р. обрав його Предстоятелем Української Православної Церкви Київського Патріархату із титулом Патріарха Київського та всієї Руси-України; інтронізація відбулася 24 жовтня у Софіївському соборі Києва.

Раптово упокоївся 14 липня 1995 р. Священноначаліє Київського Патріархату вирішило поховати Патріарха 18 липня на території Собору св. Софії в Києві. Влада дозволу на це не дала, мотивуючи відмову тим, що собор св. Софії — історико-архітектурний пам'ятник, що перебуває під охороною ЮНЕСКО, і запропонувала поховати Патріарха на Байковому кладовищі. Органи правопорядку, намагаючись перешкодити похованню, явно перевищили свої повноваження, що призвело до жорстокого побиття учасників похорону підрозділом МВС "Беркут", у результаті чого потерпіли прості миряни. Цей день дістав назву „кривавий вівторок".

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Володимир похований на Софійській площі біля стін дзвіниці Собору св. Софії.

{joomplucat:264 limit=3}